

k i s i e l

RYSZARD KISIEL

Ryszard Kisiel urodził się 24 kwietnia 1950 roku w Łomży, gdzie też ukończył w 1968 roku Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Warszawskiej na kierunku Mechanika, specjalność Metaloznawstwo i obróbka cieplna. Pracę magisterską *Zmiany właściwości mechanicznych warstw niklowo-żelazowych, osadzanych elektrolitycznie, zachodzące przy ich stabilizacji cieplnej* wykonywał na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej pod kierunkiem Jerzego Tymowskiego. Bezpośrednio po obronie (1974) rozpoczął prace jako asystent stażysta, a potem asystent i starszy asystent, w Instytucie Maszyn Matematycznych Politechniki Warszawskiej (IMM PW). W pracy badawczej zajmował się technologią otrzymywania oraz badaniem właściwości magnetycznych i mechanicznych cienkich warstw niklowo-żelazowych z dodatkiem metali ziem rzadkich, przewidzianych jako elementy pamięci w komputerach. Po reorganizacji Instytutu Maszyn Matematycznych Politechniki Warszawskiej i przejściu do Instytutu Technologii Elektronowej (ITE PW) jego tematyka badawcza dotyczyła wykorzystania technologii warstw cienkich i grubych oraz połączeń drutowych w produkcji mikrofalowych hybrydowych układów scalonych. Wynikiem tych prac było przygotowanie i obrona pracy doktorskiej *Wielowarstwowe struktury rezystywne Cr i Al otrzymywane technologią warstw cienkich* (1983). Po obronie doktoratu kontynuował prace badawcze nad wykorzystaniem technologii warstw cienkich w produkcji mikrofalowych hybrydowych układów scalonych

montowanych na podłożach ferrytowych oraz ceramicznych. W 1994 roku wyjechał na 3-tygodniowy cykl szkoleń do firmy MOTOROLA (USA) poświęconych jakości oraz wykorzystaniu technik planowania doświadczeń w praktyce produkcyjnej. Po powrocie z USA rozpoczął organizowanie zespołu badawczego zajmującego się tematyką lutowania bezołowiowego oraz wykorzystaniem lutów i klejów elektrycznie przewodzących w ekologicznym montażu elektronicznym. Od 2007 roku jego zainteresowania naukowe skupiają się na tematyce technologii struktur i przyrządów z węgla krzemu na potrzeby elektroniki wysokotemperaturowej. Podsumowaniem tych prac było opracowanie monografii *Połączenia lutowane w montażu elektronicznym z zastosowaniem materiałów ekologicznych* (2009) i uzyskanie na Wydziale Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki Politechniki Wrocławskiej stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie Elektronika, specjalność Mikroelektronika (2010).

W latach 1987–1991 pełnił funkcje zastępcy dyrektora ITE PW ds. nauczania. Brał

Słowa kluczowe

- technologia warstw cienkich i grubych
- ekologiczny montaż elektroniczny
- obudowy dla elektroniki wysokotemperaturowej
- węgiel krzemu, mikrosystemy

K

czynny udział w opracowywaniu programów nauczania specjalności mikroelektronika i optoelektronika. W latach 1986–1994 był członkiem kolegium redakcyjnego najpierw czasopisma „Elektronizacja”, a w latach 1994–2003 czasopisma „Elektronika”, gdzie odpowiadał za działy związane z materiałami elektronicznymi oraz technologiami montażu. Jest członkiem licznych stowarzyszeń technicznych, w tym międzynarodowej sieci „ELFNET” (od 2003 roku), International Microelectronics and Packaging Society (IMAPS) (od 1987 roku) oraz IEEE CPMT (Component Packaging and Manufacturing Technology Society) (od 2000 roku), gdzie pełnił kilkakrotnie funkcje wiceprzewodniczącego sekcji krajowej, a ostatnio przewodniczącego (kadencja 2010–2012). Był członkiem Rady Naukowych Instytutu Tele- i Radiotechnicznego. Jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Problemów Jądrowych w Świerku. Brał czynny udział w organizacji licznych konferencji krajowych (ELTE 1984, 1987, 1994) oraz jako przewodniczący komitetu organizacyjnego konferencji międzynarodowych IMAPS (2002, 2008) i ISSE (2010). Jest członkiem Komitetów Naukowych corocznych konferencji IMAPS (2000) oraz ISSE (2008). Od 2001 roku jest dodatkowo zatrudniony w Instytucie Problemów Jądrowych (Zakład Aparatury Jądrowej) w Świerku, jako specjalista odpowiedzialny za opracowywanie konstrukcji i technologii aparatury medycznej, a szczególnie akceleratorów liniowych oraz stołów terapeutycznych stosowanych w leczeniu chorób nowotworowych. W latach 2008–2010 był kierownikiem dużego projektu badawczego *Akceleratorzy i Detektory w ramach programu POIG*.

Prace badawcze Ryszarda Kisiela były i są nadal związane z badaniem właściwości fizycznych i technologicznych materiałów elektronicznych oraz opracowywaniem technologii montażu elektronicznego. Wielowątkowość tych prac i ich interdyscyplinarny charakter powodował, że są one prowadzone w wieloosobowych zespołach badawczych, m.in. z: Instytutem Tele- i Radiotechnicznym z War-

szawy, z Instytutem Technologii Elektronowej Politechniki Wrocławskiej (obecnie Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki), Instytutem Materiałów i Metali Nieżelaznych Polskiej Akademii Nauk z Krakowa oraz Instytutem Technologii Elektronowej z Warszawy. Efektem tej współpracy jest liczny dorobek publikacyjny dotyczący tematyki bezołowiowego montażu elektronicznego, wykorzystaniu klejów elektrycznie przewodzących w montażu oraz zagadnień montażu dla elektroniki wysokotemperaturowej. Na dorobek publikacyjny Ryszarda Kisiela składa się między innymi: 1 monografia, 16 publikacji w recenzowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, 66 artykułów naukowych w czasopismach krajowych, ponad 100 publikacji w materiałach konferencyjnych o zasięgu międzynarodowym oraz 14 publikacji w materiałach konferencyjnych o zasięgu krajowym. Wyrazem uznania dla jego dorobku naukowego było zaproszenie go do wygłoszenia 46 referatów na konferencjach międzynarodowych. Niezależnie od dorobku naukowego, wydał poczytną książkę — poradnik *Podstawy technologii dla elektroników. Poradnik praktyczny* (2006).

Działalność dydaktyczna R. Kisiela związana jest z prowadzeniem wykładów i ćwiczeń laboratoryjnych z zakresu materiałów elektronicznych oraz konstrukcji i technologii urządzeń elektronicznych. Opracował i prowadził między innymi wykłady: „Podstawy konstrukcji elektronicznych”, „Podstawy konstrukcji i technologii”, „Materiały, elementy i konstrukcje” oraz „Układy hybrydowe”. Jest współautorem skryptu *Podstawy konstruowania urządzeń elektronicznych* (1988, 1999) oraz skryptów do ćwiczeń: „Podstawy konstrukcji elektronicznych — ćwiczenia laboratoryjne” (1988, 1992). Był promotorem 27 prac magisterskich oraz 11 inżynierskich.

Przyznano mu dwukrotnie nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej za działalność dydaktyczną (1981 i 1983) oraz czterokrotnie za działalność naukowo-badawczą (1977, 1978, 1980 i 2008). W 2004 roku był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.